

De heerlijkheid der wereld.

Ulf en twintig eeuwen geleden lag een koning op zijn legerstede, en overlegde wat de toekomst brengen zou. Hoe gaarne wilde hij weten, wat er zou worden van het groote wereldrijk, door hem gesticht! Hoe verlangde hij, de verborgene dingen te weten in verband met zijn rijk! En al nadenkende viel hij in een diepen slaap.

Toen begon hij te droomen. En in zijn droom zag hij, wat hij wakende niet had kunnen vinden. Op een geheel eenige wijze vertoonde zich aan hem een toekomstbeeld. Een groote gestalte stond tegenover hem, schitterend in vol licht, vreeselijk van gedaante, treffelijk van heerlijkheid. Van zuiver goud was zijn hoofd; van zilver waren zijn borst en armen; van koper zijn buik en dijen; van ijzer zijn schenkelen; van ijzer en leem zijn voeten. Maar zie, daar kwam een steen, zonder dat een menschenhand zich uitstreckte, tegen het beeld aanrollen. En die steen vermaalde dat ijzer en leem en koper en zilver en goud, zoodat er niets overbleef van al de heerlijkheid van het beeld, doch in plaats daarvan de heerlijkheid van den steen de geheele aarde vervulde!

Opeens ontwaakte de machtige vorst. Maar de herinnering aan het ontzagwekkend nachtgezicht was gebleven. Zijn geest was geslagen. Zijn slaap was in hem gebroken. Ontsteld richtte hij zich op, en peinsde en zon. Maar toen hij tevergeefs had getracht, zich den droom in herinnering te brengen, en al zijn wijzen droom noch uitlegging konden te kennen geven, openbaarde God, die diepe en verborgene dingen kan onthullen, hem het nachtgezicht en de betekenis er van door Zijn profeet.

Het beeld was een toekomstbeeld, een Statenbeeld. De verschillende edele metalen stelden de wereldrijken voor. Maar de eene macht zou moeten wijken voor de andere. En ten slotte zou alles moeten plaats maken voor de heerlijkheid van een koninkrijk, dat in alle eeuwigheid zal bestaan.

Zoo vergaat de heerlijkheid der wereld.

* * *

't Is een opmerkelijk en gelukkig verschijnsel, dat ten gevolge van den wereldoorlog zoo velen zijn gaan nadenken over de dingen, die haast geschieden moeten. In de veel bewogen oorlogsjaren vroeg een onzer soldaten: „Staat er niet iets in den Bijbel over een beeld met een gouden hoofd, en geeft dat niet eenig licht in betrekking tot de wereldgeschiedenis?” En het antwoord luidde: „Zeer zeker; in Daniël 2 is sprake van het beeld van Nebukadnezar. En dit beeld geeft ons in relief de opeenvolgende wereldmachten te zien, en toont ons de vermindering van schoonheid, de verandering van vorm, en ten slotte den eendelligen ondergang van het geheel door een groote, onzichtbare macht.” Zullen we dan niet goed doen, deze door God Zelf in beeld gebrachte Statenfiguur wat van naderbij te bezien, en te luisteren naar de verklaring, die Hij Zelf er van gegeven heeft?

* * *

„Gij, o Koning! zijt dat gouden hoofd.”

Streng Babylonisch heeft onze teekenaar het hoofd van het beeld gehouden. Want het hoofd stelde Babel voor. Groot was de macht van het Babylonische wereldrijk onder Nebukadnezar. Zooals goud onder de metalen door glans en reinheid bovenaan staat, zoo was Nebukadnezars rijk boven alle andere rijken verheven. Maar hoè groot de heerlijkheid van het wereldrijk ook ware, voor de macht van het tweede moest het wijken. Babylon werd ingenomen, en de laatste koning er van gedood.

Toen kwam het tweede wereldrijk. De borst en armen waren van zilver. Zilver is van geringer waarde, maar het vervangt het goud. De Meden en Perzen kregen thans

de wereldheerschappij in handen. En het Medisch gebaar der rechterhand, waarmee de groote heerscher is afgebeeld, evenals de Perzische boog, die in de gespieerde linkerhand is geklemd, toonen ons het streng Medisch-Perzische karakter van het rijk. Ja, de polsbanden, zoowel als het kleed, dat schouders en borst bedekt, spreken ons van het dubbele karakter van het tweede wereldrijk, dat echter weer wijken moest voor den machtigen vorst, met wien het derde wereldrijk in het bezit der macht kwam.

De buik en de dijen zijn bedekt met den Griekschen wapenrok. En met dezen rok werd Alexander de Groot, die het tweede rijk verwoestte, afgebeeld op een ruiterbeeldje uit dien tijd. Jong stierf hij. Maar in weinige jaren bracht hij veel tot stand. De buik en de dijen waren van koper. De menschen zouden verblind worden door dit rijk der schoonheid. En over de geheele aarde zou dit derde wereldrijk heerschappij voeren.

In Daniël 2 : 38 wordt overduidelijk aangetoond, dat Nebukadnezars rijk als het eerste wereldrijk moet worden beschouwd. Terwijl in Daniël 8 : 20 en 21 ons wordt aangewezen, welke twee wereldrijken op het Babylonische zouden volgen, — dat van de Koningen der Meden en Perzen, en dat van den Griekschen Koning.

Maar nu — in wiens handen zou thans de wereldheerschappij komen?

Het rijk van het recht ontstond! Een rijk, zooals er vóór dien nooit heeft bestaan. Een rijk van orde en welvaart, van onverzettelijke kracht. Het was het Romeinsche wereldrijk. Eerst zich vertoonend in de gedaante van ijzer, dat alles verbreekt, vermaalt en vergruist. Maar weldra, door invallen van vreemde horden van zijn kracht beroofd, gezien in zwakheid: ijzer met leem vermengd, — voorgesteld door den Romeinschen halven schoen, die de leemen teenen vrij laat. Dit rijk duurt nog altijd voort, want wij leven nog onder zijn wetten. En wij verwachten nog de voorspelde vernieuwde uiting er van, als de Statenbond met zijn tien koningen zal zijn opgericht.

Maar dan ook zal het geheele Statenbeeld worden neergeveld! Want al deze machten hebben niet alleen verzuimd, met God rekening te houden, doch zich ook verzet tegen Hem, van Wien zij de macht ontvingen.

De Zoon des menschen zal verschijnen; de Christus Gods; en van onderen af zal Hij alle heerschappij teniet doen, om daarna Zijn eigen, heerlijk koninkrijk tot stand te brengen en te ontwikkelen. O, dan zal vervuld worden, wat geschreven staat: „De koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren, en Zijns Christus, en Hij zal als koning heerschen tot in eeuwigheid.”

* * *

Zoo vergaat de heerlijkheid der wereld.

Schitterend in het felle zonlicht staat daar het metalen beeld vóór u.

Vreeselijk ziet de reuzenverschijning u aan.

Forsch en krachtig, onvervaard en strijdlustig daagt het u als het ware uit.

Het schoone landschap, dat als achtergrond is gekozen, met zijn vallei en rivier, roept u voor de aandacht de heerlijkheid van Oost en West.

Maar... denk u nu den rollenden steen bij dit tooneel! En opeens vergaat alle heerlijkheid er van!

't Is als met het beeld van den profeet Daniël in Metz, dat de Franschen nu, omdat het de trekken vertoont van den Duitschen Keizer, van het inschrift hebben voorzien: Transit gloria mundi.

Zoo is het. De heerlijkheid der wereld vergaát. Zóó vergaat de heerlijkheid der wereld. De „tijden der volken,” waarvan de Heere Jezus gesproken heeft, zullen weldra vervuld zijn. En dan zal al de grootheid dezer aarde worden neergeworpen; en al wie zich beroemen zal op eigen kracht, zal worden verdaan. Ja, dan zal alle heerschappij in Christus' handen worden gesteld, en zal er een einde zijn gekomen aan de heerlijkheid der wereld....

J. N. V.

1077

